

ditt andra telegram lånte mig 100 Rdr, mot mitt hedersord att återbetala dem inom 8 förste dagarne af denna månad. Han har redan erhållit de 50 du sände, men resten? Resten kan jag ej skaffa utan att tillvägagå oförsigtigt med låsens erbjudande åt oskylda personer, hvilket jag gör endast i yttersta nödfall, d. v. s. såframt ej du kan eller vill oförtöfvadt försträcka mig till en början 100 Rdr. Sänder du åter t. ex. 150, så skall jag göra färdiga ett par låsar, som jag är säker skola falla både dig och andra i smaken, och derefter resa till Göteborg och afhandla bästa sättet att vidare tillvägagå. Detta bör wäl ej wara dig så särdeles svårt. Någon risk kan du efter mitt förmenande ej det minsta löpa dervid, min öfvertygelse är fast, att låsen icke blott betalar besvär och utlägg utan kommer att ge större öfverskott än hvad i början kan synas troligt. Jag har satt mig in i den saken, mera än någon, som jag känner, och litar derföre också bäst på mig sjelf som domare i detta fall. Den enda anmärkning, som mot låsen kan göras med något fog är den att magnetismen uti nyckeln möjligen förstöres. Sant! Det kan hända, men en till största hårdhet hårdad stång, nyckel, bibehåller den magnetism, som den en gång erhållit, oförsvagad under årtal. Om då äfven skulle hända, att den behöfver ommagnetiseras, så är wäl ej det så slemt hinder för idéns praktiska användbarhet; då magnetiseringen kan ske öfverallt, hvarest finnes 4 à 6 elementer — och sådana finnas i hvarje stad och snart i hvarje by — electriciska ringledningar blir snart öfverallt — magnetism och electricitet bli snart folkets tillhörighet efter att warit endast wetenskapsmäns tillhörighet. Låsen skall här till bidra, hvad magnetismen angår. Någon styrka hos den hämfjeder jag igår omnämnde kan ju endast behöfvas i dess nedre del, som ingriper uti låsrigeln, för öfrigt endast en fin häfarm som wid ändan påverkas af magnetismen i nyckeln, och derigenom i rätta ögonblicket upplyfter andra ändan ur fördjupningen i rigeln. Här borde äfven omtalas det system af små, 3 à 4 st. häfarmar, som kombineras med ofvannämnde häfarm och understödja eller rent af hejda denna häfarm att utföra sin funktion, beroende af om rätt nyckel gagnas eller ej. Minsta afvikelse från den form som gifvits nyckeln en gång omöjliggör derföre dess öppnande, utan gensägelse. Men detta kan svårigen utan sammanträffande med dig göras klart. Vänta mig derföre till Gbg i medio af månaden, förr kan jag ej få permission. Men innan sådan resa företages väntar jag ditt bestämmande om ett par dagar, ty åtta dagar åtgå innan man kan få permissionen beviljad. Tilldess kunde jag äfven ha en eller ett par låsar färdiga, men jag vill ej låta göra dem af de personer, som erbjudit mig sin tjenst, utan vill låta göra en bit här och en annan der, för att dölja i möjligaste mån konstruktionen. Hoppas du beaktar hvad jag nu anfört och icke låter hvarken dig gå ur händerna den winst som kommer att göras genom låsen, eller mig den lilla rest af löftade summan, som jag för tillfället är absolut tvungen att skaffa på hvad sätt det än blir möjligt. När jag får mitt andra arbete färdigt, skall jag komma att ega millioner, om allt går wäl, och då kan jag bli till återtjenst om du ej dessförinnan redan förvärfvat en wacker förmögenhet på låsaffären; Det duger knappast att vigilera på låsen — ingen tror att någon affär är att göra med en dylik pjes. De weta icke att en ny faktor tillkommit som tillsammans med de listiga mekaniska tillställningar som uppfunnits under tidernas lopp i låsväg, gör uppdyrningen till en omöjlighet, sådan som ej förut funnits. Enda sättet är att taga patent derå — och sedan kan lån erhållas på densamma — förr

knappast om man ej rent ut säger hur sig förhåller med uppfinningen, hvilket wore bra hårdt tvingas att göra. I förväntan på att du sänder mig litet mera mynt, sysselsätter jag mig nu med konstruktionen af en ny läs som om pengar erhålles blir färdig tills jag uppreser och medtages. Patenthandlingen torde till dess äfven kunna göras färdig.

Anders har nu varit utan plats 3 månader — han bor och äter hos mig — genom honom har mitt penningebehof ej så litet ökats. Han behöfvde åtskilligt till ekipering nu för att kunna söka plats; jag skall emedlertid reda allt om du sänder med omgående minst 100 Rdr. Helsa fr.

J. Wiberg.

Malmö å telegrafexp. den $\frac{3}{2}$ —72.

Broder!

Ditt bref bekommit. Tack för de 10. Kan ingenting dermed göra. Arbetet hvilar. Har emellertid fått bref från Wien och är Grotz & Co. willig att mot 50 procent af brutto försäljningssumman lägga ut patentkostnaderna samt föröfrigt ombestyras och omkosta allt i och för patentuttagningar och försäljningar. Jag skrifver emedlertid till Wien och antager detta anbud, då eljest aldrig något lär bli utaf, men måste i alla fall ha ditt skriftliga medgifvande för ett sådant kontrakt innan det undertecknas. Han sänder mig neml. ett sådant så snart jag bestämt mig för förslaget. Återstår sedan för mig endast att göra ritningarna och verkställa förändringen å en vanlig dörrlås samt sända honom till Wien dessa saker. Han är öfvertygad om att då genast göra god affär. Huru den än må bli måste den för oss i alla fall under ofvanskrifna villkor åtminstone bli så god som ingen affär alls. Huru jag för öfrigt skall komma ut med ritningar och läsförändring inser jag ej nu, men den dagen är bäst låta ha sina egna omsorger.

Malmö den $\frac{7}{5}$ 1873.

Brodern J. Wiberg

Låset kan jag ju ej sända emedan ritningar skola upprättas derefter, så snart jag får geld och lägenhet. Sedan kan du få det. En annan sak wore, om du bestemt visste dig kunna skaffa derest låset erhölls, men det kan du ej.

Broder!

Kan du på högst 8 dagar låna mig 300 Rdr? Jag skall den 15 dennes då betala en wexel, hvilken jag sedan genast inlemnar och ånyo utfår pengar på — men will ej gerna försöka få den omsatt utan inbetalning, och minsta beloppet som denna bank (Smålands Ensk. Banks afdelningskontor i Nässjö) utlånar är 300. Har två goda namn å wexeln, neml. stationsinspektorerne Nordholm i Säfsjö och Rydell i Oscarshamn. Båda skrifva gerna på ånyo. Jag har ej sedan min resa till Göteborg och Källeberg kunnat bli fri en enda dag, emedan telegrafinspektoren varit borta hela tiden och han blir ännu borta cirka 14 dagar, ehuru jag trodde han skulle hemkommit i början af denna weckan, då jag nog skulle rangerat affären. Som sagt är det dig möjligt så wet jag att du gör det, och skall du i så

fall inom 8 dagar derefter återfå hvar tenda öre. Om du wille svara per telegraf wore jag tacksam, emedan jag tänker göra en kort resa på en fri eftermiddag till Lund i samma ärende eljest, ehuru ej Lund är min bästa vigilansplats.

Martin war här för 10 à 14 dagar sedan, mycket belåten med bolagsstämman. Tabellerna tryckas inom en månad på Redaktör Kjellbergs pengar — förstås. M. har en kontrollapparat för jernvägståg, dervid magnet electricitet spelar hufvudrollen tillsammans med ett skeppsur. Han har talat wid öfverdirektörerna om densamma och de funnos mycket benägna för en sådan. Bör kunna bli bra. Blott en för hvarje tåg.

Widare en telegrafapparat som trycker ett slags skrift. Denna apparat sade han wara godkänd till sin idé af professor Edlund. Blir likväl stora svårigheter wid densamma och jag tänker fortfarande att min idé blir lättare utförbar. Jag skall oförtöfvadt utförligt skriva till honom i dessa ämnen sedan jag nu hunnit öfvertänka alla detaljer.

Telegrafsvaret kan jag väl wänta mig imorgon eller senast öfvermorgon förmiddag. Helsa godt alla dina och samtliga släktingar från

Wännen och Broder

J. Wiberg

M. 9/9 —74.

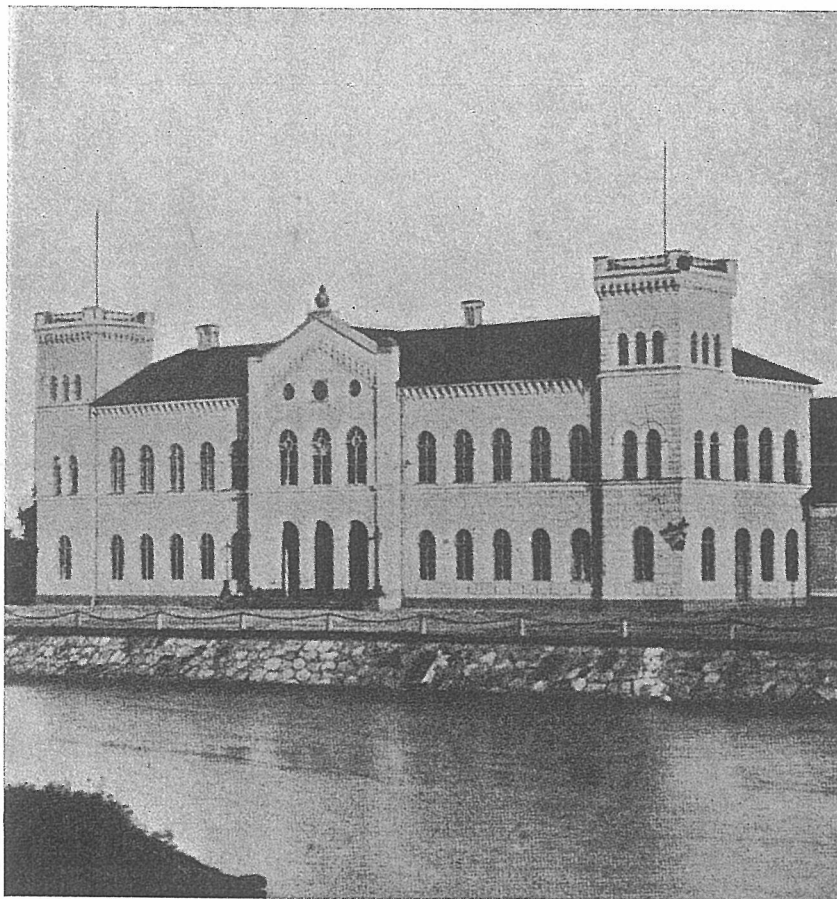
Broder!

Jag hörde af telegrafdirektör Stork, som war här för några dagar sedan, att en byggmästare eller dylikt från Göteborg skulle ha för poststyrelsen förevisat en af honom uppfunnen postlåda — blott deri skiljande sig från den af M. uppfunne, att en magnet måste användas för dess öppnande. Har du något närmare reda härpå? Skulle Telegrafdirektörens utsago wara sann, synes mig byggmästarens tilltag wara brott mot patentlagen.

Ingenting nytt för öfrigt. Helsningar till alla från

wännen och brodern

J. Wiberg

STATENS JÄRNVÄGSSTATION I MALMÖ
vid den tid, då Jöns Wiberg tillträdde befattningen såsom telegrafinspektör
i fjärde distriktet.

ANNA WIBERG

född den 12 mars 1881

död den 31 juli 1938 i Malmö

Föräldrar: Jöns Wiberg och Maria Pettersson.

Anna Wiberg, kontorsskrivare vid Statens Järnvägar i Malmö.

ANNA WIBERG

ARVID FILEMON WIBERG

född den 8 mars 1883

död den 12 november 1940, begravnen i Riverside R. I., U. S. A.

Föräldrar: Jöns Wiberg och Maria Pettersson.

Gift med

ALFHILD CHRISTINA CARLSSON

född den 15 november 1885 i Bohuslän

död den 20 december 1940, begravnen i Riverside, R. I., U. S. A.

Barn:

Dagny Alfild Maria född den 6 april 1909 i Providence, R. I.

Donald Arvid Carl ” ” 2 april 1911 i ” ”

Vivian Herta Celestine ” ” 7 augusti 1913 i Riverside ”

Avis Anna ” ” 10 januari 1920 i ” ”

Arvid Wiberg, maskinkonstruktör.

ARVID WIBERG

ALFHILD WIBERG

DAGNY ALFHILD MARIA WIBERG

född den 6 april 1909 i Providence R. I., U. S. A.

Föräldrar: Arvid Filemon Wiberg och Alfild Christina Carlsson.

Dagny Wiberg, utexaminerad från East Providence Högskola, rådhus-
kanslist vid East Providence rådhus.

DAGNY OCH VIVIAN WIBERG

DONALD ARVID CARL WIBERG

född den 2 april 1911 i Providence R. I., U. S. A.

Föräldrar: Arvid Filemon Wiberg och Alfhild Christina Carlsson.

Gift med

DOROTHY CONDON

född den 31 juli 1921 i Brockton, Mass., U. S. A., till börden engelsk-
irländska.

Barn:

Kenneth Donald född den 10 mars 1942 i Providence

Donald Wiberg, utexaminerad från East Providence Högskola, polis-
officer vid East Providence Poliskår.

DONALD WIBERG

DOROTHY WIBERG MED SONEN KENNETH

VIVIAN HERTHA CELESTINE WIBERG

född den 7 augusti 1913 i Riverside R. I., U. S. A.

Föräldrar: Arvid Filemon Wiberg och Alfhild Christina Carlsson.

Gift med

ALBERT GUSTAV FASTESON

född den 24 april 1905 i Providence R. I.

Vivian Wiberg, utexaminerad från East Providence Högskola och Felt
and Torrent Comptometer School i Providence.

AVIS ANNA WIBERG

född den 10 januari 1920 i Riverside R. I., U. S. A.

Föräldrar: Arvid Filemon Wiberg och Alfhild Christina Carlsson.

Avis Wiberg, utexaminerad från East Providence Högskola och Felt and Torrent Comptometer School i Providence, korporal i Förenta Staternas armé, flygvapnet.

AVIS WIBERG

JÖNS GUSTAF WIBERG

född den 21 februari 1885 i Karlstad

Föräldrar: Jöns Wiberg och Maria Pettersson.

Gift med

ANNA PAULINE OHLSSON

född den 28 november 1887 i Halland

Adoptivbarn:

Ellen Margaret gift med juvelerarefabrikören Henry Arthur Peterson,
Mass. U. S. A.

Martha Florence gift med lagerbokhållaren Raymond Mutlow

Gustaf Wiberg flyttade till Amerika, där han innehar anställning i
juvelerarebranschen i East Providence, R. I.

ANNA OCH GUSTAF WIBERG

OTTO RAGNAR WIBERG

född den 31 juli 1888

död den 12 februari 1937 i U. S. A.

Föräldrar: Jöns Wiberg och Maria Pettersson.

Otto Wiberg gick till sjöss vid fjorton års ålder och for runt världen, emigrerade 1909 till U. S. A., där han så småningom bosatte sig i staden Ludington, Mich., varefter han idkade hotellrörelse till sitt fränfalle.

OTTO WIBERG

HERTA MARTINA WIBERG

född den 21 mars 1892

Föräldrar: Jöns Wiberg och Maria Pettersson.

Gift 1919 med

GUNNAR FRITIOF BLIX

född den 7 september 1894 i Lund

Barn:

Kerstin Maria född den 13 oktober 1920, student 1940, fil. stud. vid Uppsala universitet

Sven Magnus „ „ 5 april 1923, student 1941, med. stud. vid Uppsala universitet

Hans Martin „ „ 28 juni 1928, gymnasist

Herta Wiberg, utexaminerad som sjuksköterska från Sophiahemmet 1916.

Gunnar Blix, professor i Uppsala, student i Lund 1912, med. lic. 1922, med. doktor 1925, laborator i fysiologisk kemi i Uppsala 1925, professor i medicinsk och fysiologisk kemi därstädes 1930, marinläkarestipendiat 1917, marinläkare 2:a gr. 1922, marinläkare 1:a gr. 1925, i reserven 1926, R. N. O., L. V. S.

GUNNAR BLIX

HERTA BLIX MED KERSTIN

KERSTIN BLIX

MAGNUS BLIX

HANS BLIX

EVY ELVIRA WIBERG

född den 2 mars 1896

Föräldrar: Jöns Wiberg och Maria Pettersson.

1. Gift 1919 med
PER HENRIK LARSSON, ingenjör
död i spanska sjukan 1920
2. 1925 med
OTTO KONRAD WELLER
född den 24 november 1888.

Otto Weller, bokhållare vid S. J. i Göteborg, sedan 1937 bosatt i Floda.

OTTO WELLER

EVY WIBERG

ESTER TELLA CELESTINE WIBERG

född den 25 december 1897

Föräldrar: Jöns Wiberg och Maria Pettersson.

Ester Wiberg, anställd vid Södra Sveriges Ångpanneförening i Malmö 1918—1942, därefter såsom sekreterare vid Aktiebolaget Svenska Maskinverken i Södertälje.

ESTER WIBERG

KJERSTI OLSDOTTER

KJERSTI OLSDOTTER

född den 20 februari 1840 i Viby

död den 8 augusti 1929 i Högseröd

Föräldrar: Ola Jeppsson och Elna Trulsdotter.

Gift med

OLOF LÖFVALL

född den 29 mars 1841 i Östra Herrestad

död den 9 december 1908 i Tomelilla

Barn:

Ernst Alexis född den 21 september 1872

Ellen Maria „ „ 3 juni 1874

Den 23 februari 1840 döptes i Viby kyrka Ola Jeppssons och Elna Trulsdotters tredje dotter till Kjersti. Hon bars till dopet av åbon Anders Trulssons i Horna hustru Elna och faddrar voro åbon Pehr Pehrsson och hans hustru Elna i Viby. De två äldre döttrarna Anna och Marna, voro vid Kjerstis födelse sexton resp. sju år gamla, och voro redan en god hjälp för Elna Trulsdotter. De fyra äldsta sönerna lämnade i tur och ordning hemmet och styrde kosan till Lund, där universitetet och den akademiska lagern lockade. Anna och Marna stannade hemma och hjälpte modern med det stora hemmet. Då Marna 1851 avled, fick elvaåringen

KJERSTI OLSDOTTER

Kjersti rycka in i hennes ställe, och då Anna år 1855 gifte sig, blev det Kjersti, som fick försöka fylla även hennes plats. Kvar i hemmet voro nu, förutom Kjersti, endast de två yngsta sönerna Pehr och Anders, som också de hade alldeles klart för sig att de ville studera.

Fadern var 38 och modern 37 år, då Kjersti föddes. De hade levt ett strävsamt liv och deras hälsa började bli sliten redan när Kjersti var i tjugosåldern. Hon stannade troget kvar hos de gamla. För dem måste

OLOF LÖFVALL

det också ha varit ovärderligt att under de svåra åren på 1860-talet ha Kjersti hos sig, som skötte om dem.

Kjersti ansågs i unga dagar ha varit en skönhet med ett hår "större än Aslögs" som hennes bror Truls brukade säga. När hon var några och tjugoo år gammal träffade hon den jämnåriga folkskolläraren Olof Löfvall och det blev ganska snart för envar tydligt, att det hade uppstått tycke mellan de båda unga. Men Kjersti ansåg plikten mot föräldrarna gå före. År efter år uppskötos också planerna på giftermål. Först när gården i slutet av 1860-talet måste säljas och de gamla jämte Anna Olsdotter och Lars Svensson hade flyttat till Källeberg, kunde Kjersti Olsdotter börja tänka på sig själv. På hösten år 1871 lyste det för henne och Olof Löfvall. Den 25 november 1871 avled emellertid hennes broder Nils' hustru och lämnade maken ensam med fyra små barn. Återigen uppoffrade Kjersti sig. Giftermålet uppskötts på nytt och hon flyttade till Landskrona för att taga hand om brodern och hans barn.

Vid årsskiftet lyckades Nils få en husföreståndarinna och nu kunde äntligen Kjerstis bröllop bli av. Efter vigseln i Landskrona bosatte de

unga makarna sig i Stora Herrestad, där den 21 september 1872 sonen Ernst Alexis föddes samt två år senare den 3 juni 1874 dottern Ellen Maria.

Olof Löfvall hade varit informator för barnen i Viby prästgård och hade också konditionerat på andra platser, innan han fick skolan i Stora Herrestad. En folkskollärlön på den tiden var icke stor. Löfvall hade 700 riksdaler om året jämte fri bostad och bränsle. När Löfvall 1868 tillträdde platsen i Stora Herrestad, utgjordes bostaden av ett rum i småskolan. Längre fram blevo dock bostadsförhållandena bättre, även om familjen hela tiden i Stora Herrestad var trångbodd.

Olof Löfvall var en ordentlig, skötsam man, nitisk i sitt arbete. Han hade de fyra högsta klasserna i skolan. Det sammanlagda barnantalet i dessa klasser utgjorde 168 barn. Skolrummet hade endast plats för 42 dubbelbänkar och några lösa bänkar. På grund härav kunde barnen endast gå i skolan varannan dag. Undervisningen skulle pågå 9 ½ månader om året, men de barn, som skulle ut och tjäna, fingo sluta skolan i april och voro lediga till i oktober, då barnen — såsom Löfvall brukade säga — behövde sitta och tina upp en månad så svultna och fördärvade som de voro efter det hårda arbetet. Löfvall försökte på allt sätt tigga kostnader till dem hos lantbrukarna. En av de pojkar, som Löfvall särskilt tagit hand om, Anders Kellerman, blev sedan beridare hos Oscar II och det var en stor dag i lärarehemmet i Stora Herrestad, då den forne eleven skickade en tidning, Hvar 8 Dag, där han var fotograferad, då han gratu-

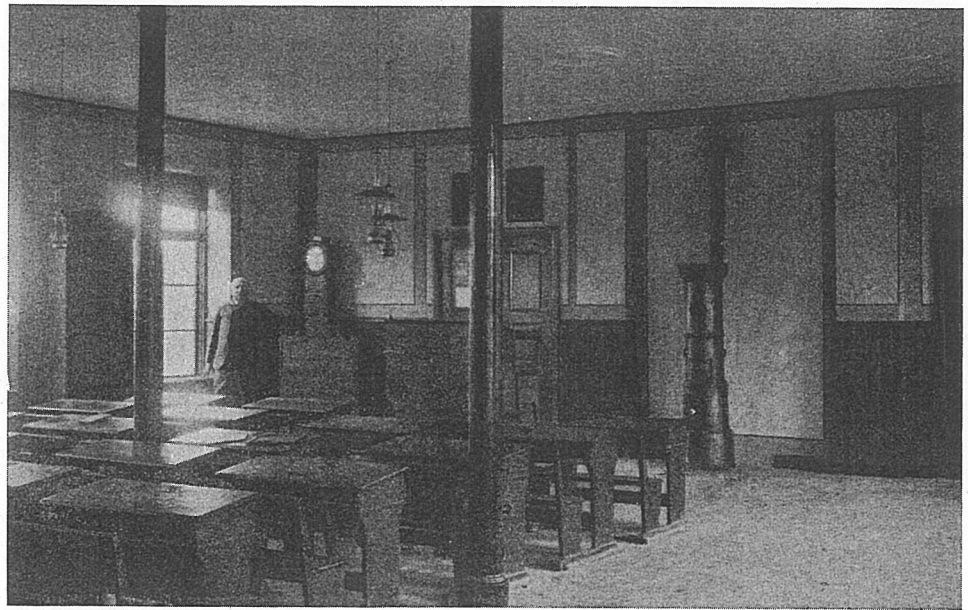
OLOF LÖFVALL, UTANFÖR SKOLAN I ST. HERRESTAD

lerade kungen på en födelsedag. Han skrev många brev till Löfvall och tackade för den hjälp, han fått i barndomen, och en gång, när han för kungens räkning skulle resa och köpa hästar i Tyskland, besökte han Stora Herrestad, där han väckte stor uppmärksamhet genom sin granna uniform.

Löfvall var intresserad av trädgårdsskötsel och fick härigenom en del extra inkomster. Under sin vistelse i Viby hade han lärt sig den icke ringa konsten att odla tobak. Den konsten tog han med sig, när han flyttade till Stora Herrestad i Ystadtrakten. Han odlade i alla år tobak i trädgården.

Löfvall blev också vikarierande kantor i Stora Herrestad, en syssla, som han innehade i 19 år. Till en början var ersättningen endast 75 riksdaler per år, men steg slutligen till 125 riksdaler.

Kjerstis föräldrar, som sedan gården sålts, bott på Källeberg, längtade tillbaka till Skåne. Till Viby ville de dock icke återvända. De trivdes väl hos Kjersti och hennes man och så kom det sig, att de 1872 bosatte sig hos dottern i Stora Herrestad, där de stannade under hela sitt återstående liv. De andra barnen hade överenskommit att gemensamt bidra till föräldrarnas uppehälle. Nog försökte de också fullgöra sina åtaganden, men de hade själva stora familjer och icke obetydliga studieskulder. Men pengar kunde ändå icke motsvara de uppoffringar, som Kjersti Ols dotter gjorde för sina föräldrar. Med aldrig svikande ömhet, vänlighet

OLOF LÖFVALL I SKOLSALEN

och omtanke skötte hon dem även efter sitt äktenskap på samma sätt som hon gjort i ungdomsåren. Hon var en intelligent, god och ädel kvinna, en öm maka och moder, som levde ett stilla, arbetsamt hemliv.

Avstånden mellan syskonen voro långa och kommunikationerna dåliga. Kjersti träffade väl ej så ofta sina syskon, men stod genom brevväxling ständigt i förbindelse med dem. Emellanåt kommo syskonen på besök i Stora Herrestad. Av bröderna träffade Kjersti oftast Jöns i Malmö och

FRÅN STORA HERRESTAD — SÖDER OM LANDSVÄGEN

Anders i Åkarp. Även syskonbarnen hälsade gärna på hos Kjersti. Bland annat vistades systerdottern Anna och hennes man Johan Alfred Borgvall såsom nygifta sommaren 1883 tre veckor hos Löfvalls i Stora Herrestad.

Olof Löfvall tjänstgjorde såsom lärare i Stora Herrestad ända till 1907, då han avgick med pension. Familjen flyttade därefter till Tomelilla, men redan efter ett år avled Löfvall. Den pension, som Kjersti Olsdotter där efter uppbar, utgjorde kr. 41:88 i månaden, vartill under de sista åren av hennes liv kom ett dyrtidstillägg med kr. 75:— var tredje månad. Sedan dottern Ellen 1913 hade gift sig med lantbrukaren Bengt Bengtsson i Högseröd i Hörby-trakten, flyttade Kjersti Olsdotter samt sonen Ernst med henne till Högseröd.

På nyåret 1929 fick Kjersti Olsdotter en njursjukdom. Mot allas förmodan tillfrisknade hon och var pigg och kry tills hon i mars månad insjuknade i influensa. Hon var därefter sängliggande till dess hon den 8 augusti 1929 avled, nära 90 år gammal. Hon blev äldst av alla Ola Jeppssons barn.

Något år innan hon dog, kom Yngve Wiberg, son till hennes älskingsbror Truls, på besök i Högseröd. Ellen nämnde, att modern för tillfället låg till sängs och att man ogärna ville störa henne. Man satte sig därför i ett annat rum för att prata, men efter en stund kom Kjersti in. Hon tyckte, att Ellen hade alldeles onödiga bekymmer om hennes hälsa. Med henne var det inget fel. Samtalet kom snart in på gamla tider och Kjersti berättade åtskilligt om sin barndom och ungdom. Helt plötsligt vände hon sig till Yngve med orden: "du har det rätta namnet, du. Du heter Truls"! Yngve Wiberg har från det tillfället antecknat, att "Kjersti har fortfarande skarpa blå ögon och ett klart intellekt".

ELLEN LÖFVALL

Kjersti Olsdotter till sin broder Truls Wiberg.

Broder!

Fast än far nyligen har skrifwit skall jag likväl i dag skrifwa några rader. Jöns fick bref från Pehr för några dagar sedan men han lär nog inte hafwa mycken reda på Martin. Han sade att Knutson hade nyligen fått bref från honom och att han är i Frankrike. Det wore snart i högsta tid om han komme med en doctig kassa. Far har rätt besvärliga affärer men vi får hoppas på bättre.

Jag war borta i sommar ganska mycket. Jag war i Åhus i fjorton dagar för att bada. Derifrån reste jag med Pehr och Anders till Lund och Landskrona. Då wi reste till Landskrona reste wi om Köpenhamn, der vi träffade Martin och Nils. Jag var hos Nils i nära en månad. Det är i mitt tycke en otreflig stad Landskrona. Men jag tyckte ändå att det war ganska nöjsamt att komma ut litet. Jag var vidare i Lund i något öfwer en månad. Har du haft en treflig jul. Jag war till Prästens tolfte afton. Der rogar de sig mycket med att leka jul men det är inte detsamma som då wi alla lekte jul hemma. Jag har ingenting mer denna gången utan helsning från alla. Må wäl önskar

Din syster Kjersti.

Wiby den 27 januari 1863.

ERNST ALEXIS LÖFVALL

född den 21 september 1872

död den 29 augusti 1926

Föräldrar: Kjersti Olsdotter och Olof Löfvall.

Ernst Löfvall var äldsta barn till folkskolläraren O. A. Löfvall och Ola Jeppssons dotter Kjersti Olsdotter. Han var sedan barndomen sjuklig. Han var rikt begåvad och genomgick fem klasser i Ystads läroverk. Meningen var, att han skulle bli posttjänsteman, men omintetgjordes detta av hans sjukdom. Han vistades i föräldrahemmet och därefter hos systemen Ellen till dess han avled den 29 augusti 1926.

ERNST LÖFVALL

ELLEN MARIA LÖFVALL

född den 3 juni 1874 i Stora Herrestad
Föräldrar: Kjersti Olsdotter och Olof Löfvall.

Gift den 24 mars 1913 med lantbrukaren
BENGT BENGTTSSON
född den 1 september 1862 i Glimåkra
död den 28 juli 1941 i Högseröd

Adoptivbarn:

Kerstin Inga **Greta** född den 15 mars 1914

Ellen Löfvall var enda dotter till folkskolläraren Olof Löfvall och hans hustru Kjersti Olsdotter. Hon gick i skola hos sin fader i Stora Herrestad. I konfirmationsåldern vistades hon ett år hos kusinen Anna Borgvall och hennes man i Göteborg och blev konfirmerad i Carl Johans kyrka därstädes. När hennes bror Ernst blev sjuk, reste hon hem för att hjälpa till i hemmet. Vid 18 års ålder genomgick hon Hvilans folkhögskola och vistades därefter i hemmet till dess hon den 24 mars 1913 gifte sig med lantbrukaren Bengt Bengtsson, ägare till Högseröds Nygård, Högseröds församling invid Hörby. Bengt Bengtsson, som var en dugande och sköttsam man, avled den 28 juli 1941. Han hade varit gift en gång förut och hade i första äktenskapet två döttrar.

Makarna Bengtsson hade icke några egna barn, men adopterade i mars 1914 Kerstin Inga Greta.

BENGT BENGTTSSON

ELLEN BENGTTSSON

KERSTIN INGA GRETA BENGTTSSON

född den 15 mars 1914

Adoptivföräldrar: Ellen Maria Löfvall och Bengt Bengtsson.

Gift med

BENGT ELMHED

född den 7 augusti 1910

Barn:

Bengt Göran född den 4 januari 1939

Kerstin Gunilla „ „ 9 februari 1942

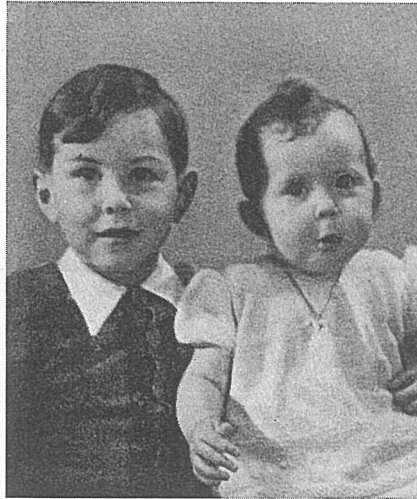
Bengt Elmhed, lagerchef i Tranås.

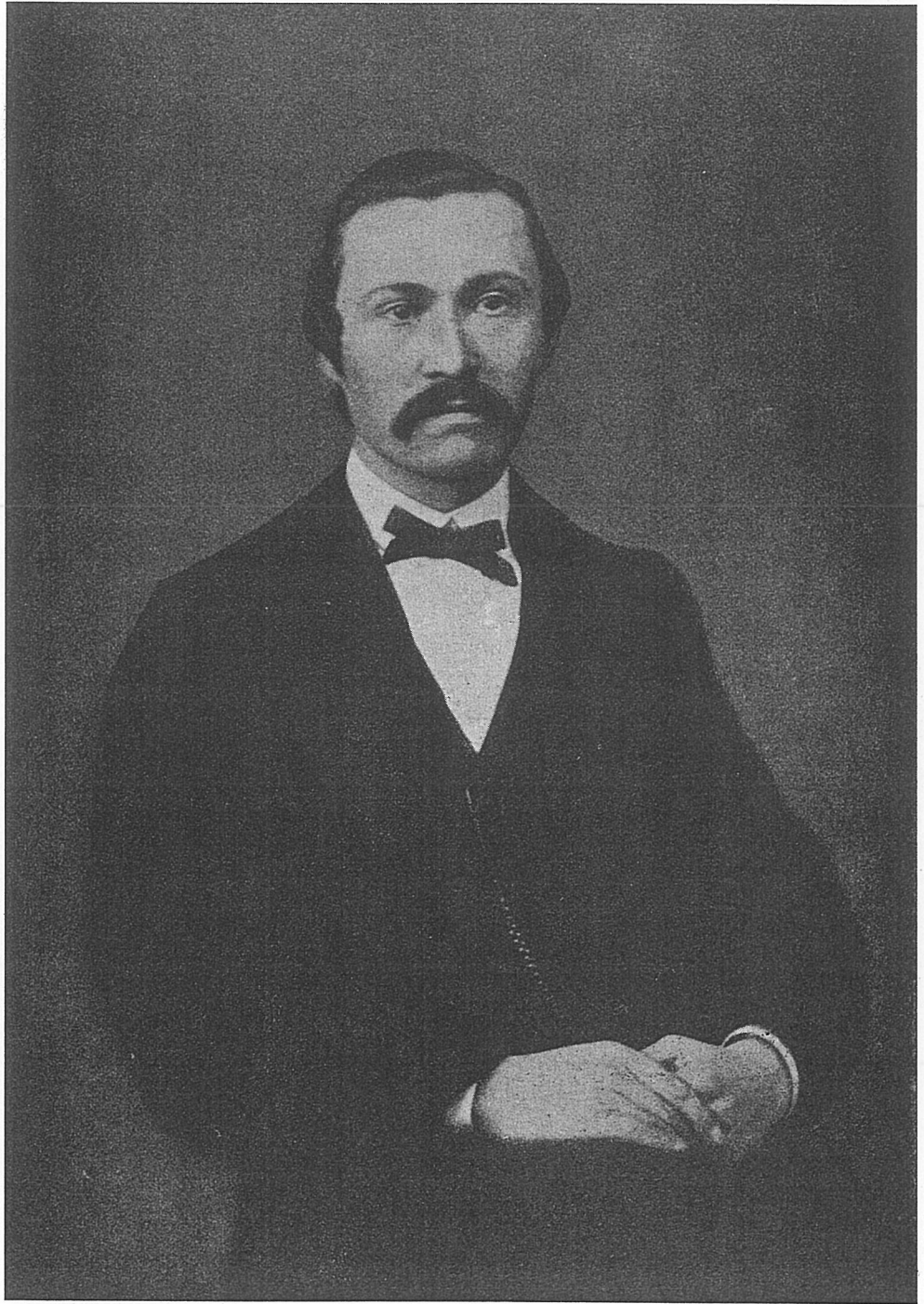
BENGT ELMHED

GRETA ELMHED

GÖRAN OCH GUNILLA ELMHED

PEHR WIBERG

PEHR WIBERG

född den 1 februari 1842 i Viby
död 1908 i U. S. A.

Föräldrar: Ola Jeppsson och Elna Trulsdotter.

Gift med

HULDA SOFIA MÖLLER

född den 19 november 1851

död den 7 december 1926

Barn:

Hulda Alfhild Nanna född den 8 november 1874

Pär-Elof „ „ 9 augusti 1878

Elna Hildigun Alva „ „ 25 mars 1880

Einar Hilding „ „ 8 februari 1882

Pehr var Ola Jeppssons och Elna Trulsdotters näst yngste son. Han föddes 1842 i Viby och var alltså 18 år yngre än sin äldsta syster Anna och 16 år yngre än sin äldste broder Martin, som vid tiden för Pehrs födelse gick i läroverket i Kristianstad och läste på studentexamen. Att de tre äldsta sönerna skulle komma att gå studievägen stod redan nu ganska klart för Ola Jeppsson.

Pehr döptes enl. anteckning i Viby dopbok den 6 februari 1842, "buren av Pehr Pehrssons hustru Elna, faddrar Pehr Jönsson och pigan Ingar Olsdotter".

PEHR WIBERG

HULDA WIBERG MED SONEN PÄR-ELOF

Under uppväxtåren fick Pehr, liksom bröderna före honom, delta i arbetet utomhus för att inhämta de praktiska lärdomar, som voro nödvändiga för att göra honom duglig att en gång kanske övertaga den stora gården. Ofta hände det honom då, att han stannade av i sitt arbete, när han gick bakom plojen eller slog med lien, då de stora fälten börjat mogna till skörd, och såg mot öster, där han visste, att det stora havet låg. Där bortom låg ju den stora, underbara världen, som han läst om i berättelseböcker, och som han ville och skulle se, förr eller senare.

PEHR WIBERG OCH OLOF LÖFWALL

När Pehr slutat skolan i Viby och blivit konfirmerad, visade det sig, att han icke hade den minsta lust eller tanke på att bli lantbrukare. Liksom de äldre bröderna hade han bara en strävan, att fortast möjligt komma till Lund. Han var en vacker yngling med stora uttrycksfulla ögon, mjukt, vågigt hår, rak och ståtlig och mer än en av byns unga flickor drömde om att som hans hustru få draga in i den präktiga gård, som en gång tycktes skola bli hans. En ung släkting, Nils Ols Hanna, fäste sig så djupt vid Pehr, att hon hela sitt liv förblev ogift. Hon blev med tiden ett stort original, som bl. a. snusade som en hel karl.

Varken flickan eller gården kunde hålla Pehr kvar i Viby. Det dröjde dock ända till 1862, innan Pehr kunde komma iväg och börja läsa. Av det brev, som han några veckor efter ankomsten till Lund skrev till sin

bror Truls, märker man, huru han nu tycker sig ha nått sin längtans mål, "äntligen har jag nu en gång kommit till Lund". Så börjar brevet. Jöns och Pehr delade rum och intogo sina måltider hos Martin. Pehr tog fyra gånger i veckan lektioner i teologi för S. I. Mohrin, "densamma som varit prest i Åhus". Senare utökades studierna till att omfatta levande språk, kyrkohistoria samt filosofi. I dessa ämnen jämte teologi förklarade Pehr i brev av den 25 september 1866, att han var fullt färdig.

HULDA WIBERG

Pehr var inte mer än åtta år, då Ola Jeppsson första gången var tvungen att göra en avstyckning från gården för att kunna betala sönernas studier. Denna avstyckning följdes ju sedan av den ena efter den andra, till dess 1868 hela gården måste säljas.

Underhållet, som fadern kunde lämna till sönerna i Lund, blev allt mindre. Den största anledningen till att Pehrs studier icke ledde till någon examen var också utan tvivel, att han icke kunde ägna sig tillräckligt åt läsningen, utan måste taga förvärvsarbete för att få debet och kredit att gå ihop. Han fångades också av Martins uppfinningar och var under flera år för Martin en värdefull medarbetare, bl. a. när det gällde räknesmaskinen, vilken med en gång gjorde Martin till en internationellt känd man.

När Pehr lämnade Lund, skaffade hans broder Truls honom plats på Försäkringsaktiebolaget Skandias kontor i Göteborg. Pehr var emellertid en alltför rörlig natur för att kunna förbli löntagare. Efter något år övertalade han Truls att bygga om en lägenhet i fastigheten Kaponniergatan 9 till butikslokal. Denna förhörde Pehr och startade där en speceri-

affär. Längre fram öppnade han en filial, med vars skötsel tidvis Anna Borgvall hjälpte honom. Filialen gick emellertid icke, varför Pehr lade ned densamma. Huvudaffären blev ej heller så lönsam som Pehr hade beräknat och han sålde den därför. Pehr hade alltid varit intresserad kemist och hade ägnat avsevärd tid åt kemiska studier. Han fick nu praktisk nytta av denna sin utbildning. Han blev nämligen kemist och senare vinhandlare i Göteborg. Firman Lundström & Wiberg gick till en början bra. På vinflaskornas etiketter kunde man läsa den stolta devisen "garanteras fritt från alla för hälsan skadliga ämnen".

Pehr umgicks flitigt i brodern Truls' hem, där han träffade den unga flicka, med vilken han 1873 ingick äktenskap. Hon och hennes mor hade, när Hulda var 17 år gammal, flyttat in i Kaponnnergatan, där de hyrde en lägenhet av Truls Wiberg. Hulda var en stor favorit hos Truls Wibergs barn och lekte dagligen med dem.

På 1880-talet började tiderna bli sämre och Pehrs gamla längtan att lära känna och se något annat än den vanliga trånga kretsen blev allt större och oemotståndligare. Liksom så många andra lockades han av de stora möjligheter, som U. S. A. påstods bjuda. Han reste till Amerika, där han blev superintendent vid Palmers Fernissfabrik i Newark, nära Newyork. Hans uppfinnaranlag togo här ut sin rätt. Han sysslade bland annat med framställning av vattenklara fernissor, varmed han lyckades mycket väl. Han startade sedermera egen kemisk fabrik i Amerika och återkom aldrig till hemlandet.

Per Wiberg avled i Newyork 1908.

NANNA WIBERG LÄNGST TILL VÄNSTER

Pehr Wiberg till brodern Truls Wiberg:

Broder!

Tror du att jag icke ännu kan skriva mina bref hemifrån? Jo, det nöjet får jag nog ha till dess jag blir myndig.

Martin visade sin machin på Landtbruksmötet i Malmö, hvarest en del bönder härifrån sågo densamma. Far skref därpå ett bref till Lund i den tanke att Martin då var der, men har icke fått något svar. Jöns skref till Nils och bad honom genom Dreyer utfråga hvar M. var men fick inte något svar. Nils har icke skrivit hem sedan han haft bröllop utom ett bref till Jöns, hvori han bad honom tala med bagare Wiberg om en sin (N:s) skuld. Föröfrigt gå affärerna som vanligt. J. Rignell lærer vara den enda som fordrar far nu för tillfället, men han låter väl styra sig ännu en tid. Den mellankoliske Anders Nilsson i Håslöf snubber far en och annan gång för Martins skull, men det är att hoppas, att Djefvulen snart tyster munnen på honom.

Några nyheter finnas nästan icke i Wiby, der allt går sin jemna gång. En sådan är dock att den rika Karna Faijersdotter skall gifta sig; det sägs att bröllopet skall blifva om tre veckor, det är redan utlyst för henne och den der karlen, som jag förut har gifvit dig beskrifning på. Jöns är hemma. Anders sysselsätter sig vanligen med åkerbruket, läser icke ett ord. Annas son Nils har varit mycket sjuk, är ännu ej alldeles frisk. Mycken sjukdom råder i orten. Wiby den 27 sept. —61.

din bror P.

Broder!

Ändtligen har jag nu en gång kommit till Lund. Jag har varit här något öfver tre veckor. Jöns och jag bo hos Knutsons på andra våningen, vestra flygeln, åt torget. Wi spisa hos Martin, som bor strax nedanfö och i samma gård. Anders skall så fort han kan bli färdig äfven komma och resa till Landskrona för att vara hos Nils. Wi väntade på att få bref hemifrån i dag, men det har slagit fel. Jag vet emellertid, att Kjersti har varit mycket sjuk, men enligt det sista brefvet hemifrån är hon betydligt bättre. Martin är för tillfället i Köpenhamn. Jag vet icke, när han återkommer, emedan han icke visste det sjelf, då han afreste. Hans familj har god helsa. Alexis går i skolan, som är midt under vårt rum, så att vi hvarje morgon höra, när skolbarnen göra bön. Han är en dugtig skälm och till följe deraf får han ofta sitta efter. Han har utmärkt goda anlag. Elvira går äfven i skolan. Jag tar lektioner i Theologie för S. I. Morin, densamma som varit prest i Åhus, fyra gånger i veckan, tillika med tre andra, hvars namn jag än ej känner, men som lära vara småländningar.

Far har troligen icke ännu sålt all tobaken. Wet du om någon sådan skall uppköpas till Göteborg, så kunde du skriva derom, ty i annat fall säljer han den troligen för hvilket pris som helst, om det kommer någon som vill köpa den. Jag skall skriva mera och något annat en annan gång.

din bror P.

Lund den 9 mars 1862.

P. S.

Jag hörde af Ekman att du begärt få weta beloppet på din återstående skuld till honom. Se här en uppgift derpå. Till Skräddaremästare Herr Ekman betalar undertecknad, den 28 Januari nästkommande år, åttio Rmt (80 Rmt) jemte laglig ränta tills betalning sker som försäkras. Lund den 6 juli 1858. T. Wiberg. Till wittne P. Andersson och såsom borgen M. Wiberg. På denna revers är afbetalt den 16 Mars 1861 — 20 Rmt, den 7:de Februari 1862 — 50 Rmt. I Juli 1860 transporterades på denna revers wärdet å ett par sommarbyxor — 750 öre. Widare är du, enligt en annan revers den han wisade mig skyldig honom 133 Rmt 16 Shill. + räntan för samma summa från den 9:de Mars 1858 tills datum då betalning sker. Bokbindare Öberg är du visst skyldig några Rmt, om jag minns rätt circa 5—6 Rmt, och hvarom han erinrade mig härförleden, då han på samma gång nekade att inbinda ett par böcker åt mig. Du kommer väl ej till Lund i terminen? Jag menar för att speciminera. Hwad betyg fick du i pedagogen? Ty som Adjunkt har du wäl aflagt sådan examen. Har du ännu hunnit skaffa prestbetyg, så att du blifvit mantalsskrifven? Om icke så skrif, jag tror åtminstone det ej wara omöjligt att af Adrian numera erhålla sådant.

Broder!

Båda dina porträtter hafva kommit välbehållna oss tillhanda. Wi öfverensstämma alla deruti att de äro wäl träffade. Du är emellertid öfver höfvan mager, så att vi äfven öfverensstämma deri, att du borde äta bättre. I försöket med papperslappen öfver näsan att få det fristående hafva vi ännu icke lyckats. Martins porträtt är äfven hemma, han är icke så mager som du. Nils har ännu icke sändt hem sitt porträtt, men han var personligen hemma för tre veckor sedan.

Om grödan här har du ju fått upplysningar af både Kjersti och far, så att jag endast behöfver bekräfta, hwad de skrifwit, att den är bra. Potatisen äro mycket stora och goda, de hafva alls icke smak af tobak som Nils trodde att de skulle få, och kornet är utmärkt vackert. Endast rågen, som är i norra tomten och går i rak linie med östra längan från hörnet af norra längan till gärdesgården vid vägen eller emellan Åkes, Åströms och norra längan, är allt för tunn. Föröfrigt är säden (råg och korn) i vika lyckorna ovanligt bra. I täppet likaså. Wiken har ända hittills varit öfversvämmad af vatten som gått ända upp till gärdesgården. Det har sjunkit en hel aln nu, men ännu är så mycket qvar, att det blir en svår sak att hösta höet.

Jöns är i Lund. Anders och jag reste hem ett par dagar före midsommar. Jag vet icke säkert när vi kunna åter resa, ty vi behöfva litet småt med nödvändighet, innan vi kunna resa, och det går icke lätt att få något hemma nu för fars dåliga affärers skull. Kanhända dröjer det fjorton dagar, kanhända långt längre för mig åtminstone. Kjersti är i Åhus och badar. Jag tackar å hemmavarandes vägnar för porträtterna, hälsar dig från alla. När mera blir känt om M. får du weta mera.

din bror P.

Wiby den 1 Augusti 1862.

P. S.

Fasters Jöns anser jag oduglig att lära någonting, och det påstår Rignell vore troligen utan frukt att våga något på honom. Han skulle "läsa sig fram" i år men blef frånvist. Adrian sade, att han var den dummaste som han nånsin haft att göra med. Han är den förste som af Adrian blifvit frånvist, sedan han kom till Wiby. Jöns morbrors hustru är död och fem veckor efter dog morbror sjelf. Jag tror att morbror begrofs Pingstdagen. Sonen Ringdahl är — som du kanske vet — skollärare i Håkanstorp, 1 ½ mil från Lund.

Broder!

Hvad jag har att berätta är icke af stort intresse. Martin reste för ungefär fjorton dagar sedan till London för att uppgöra en affär angående förlagsrätten till logaritmiska tabeller. Du vet helt säkert, att han förut har talat med Prof. Bäbitsch (jag tror det stafvas Babage) som lofvat att skaffa förläggare, och att förlagsrätten skulle kosta 10,000 Pund sterl. (162,850 Rd.) Martin har emellertid ännu icke skrivit, så jag vet icke något nytt. Han lemnade emellertid sitt hushåll nu som förra gången utan pengar, så att Jöns är i tämligen stor förlägenhet och får vigilera rätt tappert.

I Malmö viste Martin upp "sin machin" för några damer och herrar, försummade sig och kom försent till ångfartyget, som skulle gå till Köpenhamn.

Hemifrån kan jag hälsa, vi fingo bref från far för ett par dagar sedan. Han berättar, att han fått 50 tunnor potatis, fastän de på Åkes backe icke ännu voro upptagna. Men han berättar äfven den harm han har till följe af att Martin är skyldig Möllerberg pengar (ungefär 500 Rdr), för hvilka far och Anders Nilsson (Nils Ols Anders) jemte två andra hafva gått i borgen. Möllerberg har för länge sedan uppsagt pengarne hos Nils Ols Anders och en af de andra (jag vet icke hvilken), och nu hotar han dem båda på det bestämdaste sätt med lagsökning. De äro naturligtvis förargade. Far är skyldig Nils Ols Anders omkring 15,000 daler, för hvilka han för en tid sedan begärde inteckning eller ock sade han sig skola uppsäga dem. Men ett rykte, som på samma tid kom i omlopp i Christianstadstrakten, att Martin såldt sin maschin för 10 tunnor guld, lugnade honom åter. Hur det nu förhåller sig för Möllerbergiska affärens skull emellan far och Anders Nilsson, vet jag icke, ty far nämnde icke något derom.

Nu något om mig sjelf. Jag har lectioner i Lefvande Språk 2 timmar i veckan hos en som heter Fredrik Holmer, utmärkt skicklig i sina ämnen. Tyvärr måste jag beklaga, att jag icke kan ta lektioner äfven i Logik och skrifva Krior för någon kunnig. Nu är det redan så nära December att jag anser det vara alldeles omöjligt att hinna fram i Svensk skrifning, äfven om jag skrefve tre Krior i veckan. Detta ämne står icke nu att jämföra med hvad det var, då du och Jöns togo Studentexamen. De blifva krall tjojtals i Svensk skrifning. Orsaken att jag icke kan blifva färdig till December är, att jag icke haft pengar. Nu skulle jag betala de lektioner jag har haft hos Holmer och dessutom 3 rdr skuld, som jag har för Dubbs Franska Läsebok, som jag var alldeles tvungen att skaffa mig. Således blir sången den: kunde du skicka mig 10 Rdr eller endast 6, så hoppas jag

reda mig tills Martin kommer. Kan du åter icke, så hoppas jag reda mig lika väl. Jag kan hälsa dig från Kjersti. Hon har varit i Landskrona en tid och är i Lund nu sedan ungef. en månad; kommer att resa hem i denna eller nästa vecka.

din bror P.

Lund den 14 October 1862.

P. S. Det är kanhända icke omöjligt för mig att ta examen i December, jag hoppas ta den säkert i Februari.

Broder!

Ännu ett bref om penningar! Likväl blott om ett lån. Med några ord får jag först göra reda för ställningen här. Du läser väl tidningarna, så att du har reda på, att Martin är i Paris nu för tillfället. Han reste från London den 18 dennes och hans ändamål med resan var att uppvisa sin maschin för Kejsaren. Kejsaren är som du väl vet en stor Matematikus, så att han väl vet att uppskatta uppfinningen. Hofpredikanten Angeldorff var här för några dagar sedan, och han hade det största hopp om utgången både hos Kejsaren och sedermera i England, dit Martin återreser. Han kommer att stanna i Paris blott några dagar. Wi vänta honom hem till Lund till Jul, och då har han troligtvis enorma kapitaler. Men deraf är man icke hjälpt nu. Han afreste till London med klen kassa och derföre har han icke kunnat skicka penningar till sitt hushåll. Han har skrivit till Adjunkt Blomstrand och bett honom lämna pengar till mig, men kan icke nu utan största besvär, säger han. Jag skrifver derföre nu till dig för att fråga dig, om du möjligtvis kan sända omkring 100 rdr eller mera.

Jöns är kontrollör. Hans adress är: Hessleholm, Gustafsberg. Han har det utmärkt bra der. Jag har det däremot långt ifrån bra just nu. Utom det att jag är oroad af den nuvarande penningeförlägenheten, är jag äfven oroad utaf listiga Danskar, som skrifva ett bref efter ett annat hit för att få veta Martins adress och sedan söka honom för förfallna vaxlar. Sådana bref har jag fått två, men beträffande meningen tror jag mig ha gissat rätt, och derföre låter jag bli att besvara dem. Har jag åter gissat orätt, som jag dock ingalunda tror, så kan det betydligt skada Martin.

din tillgifne bror

P.

Lund den 28 November 1862.

Broder!

Ett till af mina intressanta bref. Martin är kanhända snart att vänta hem. Wahldorff, som af sin morbror Angeldorff har temligen reda på Martins affärer, har sagt till Knutsons att M. kommer till nyår. Men både Knutson och jag ha en del skäl att icke tro det. Det är dock icke alldeles otroligt; i Snällposten för den 27 dennes stod anfördt ur franska tidningen "Moniteuren" för den 23 december följande: "Herr Magister Wiberg har med biträde af sin landsman, Hr Staaf, militärattaché vid svenska lega-

tionen för "le Comité imperial des sociétés savantes" den 12 december förevisat sin maschin. En kommission är nedsatt för att pröfva denna maschin, som synes vara snillrikt konstruerad". Reflexioner öfver detta citat kan du sjelf göra. Kommissionen var nedsatt redan den 23 och den bör väl icke sitta med händerna i fickorna länge. Så snart M. hade förevisat maschinen (för Kejsaren var hans mening) ämnade han genast uppgöra affär, emedan han hade åtskilliga tillbud.

Anders och Jöns äro hemma i Jul. Jag får sluta nu tiden är knapp i anseende till en lektion.

din tillgifne bror P.

Lund den 23 december 1862.

Broder!

Jag tackar dig härmedelst för ditt sista bref med ineliggande 45 Rmt. Martin kommer icke förrän han har gjort affär. Jag fick bref från honom för ungefär 8 dar sedan. Han ansåg det icke omöjligt, att han kunde vara hemma i slutet af denna månaden. "Preliminärerna äro undanskötta", skrifver han, "comité-utlåtandet är färdigt och är så tillfredsställande som man någonsin kan begära, då det är afgifvet af en Fransk auctoritet öfver en icke Fransk uppfinning. För mitt ändamål är det bra som det är. Hur snart jag får audience hos Kejsaren, vet jag ej, men hoppas det ej skall dröja många dar, och sedan skall det snart ge sig, hur det går med de här inledda underhandlingarne. Jag antar, att äfven de snart skola vara på det klara". Angeldorff har fått comitéutlåtandet sig tillsändt af Martin. Det är naturligtvis tryckt. Angeldorff var här för några dar sedan, han ämnade låta öfversätta det af någon matematikus, och både Adjunkterna Zeipel och Möller ha erbjudit sig dertill. Han hade det icke här, så att jag har icke sett det.

Jag kan helsa dig från Skolläraren Ringdahl, han har fått en son för omkring 14 dar sen. Wet du, att Sven Morbror dog så hastigt? Jag fick just veta utaf Ringdahl, att han (morbror) var i följe med sin svärson Waldemar och syntes alldeles frisk. De gingo bredvid hvarandra och skulle gå in i ett bränneri. Waldemar gick först in, men hade icke gått många steg förrän han saknade morbror och återvände straxt för att söka upp honom, men fann honom liggande alldeles död vid ingången till bränneriet. Du minns hur hastigt Martin morbror dog. Jöns morbror var icke heller sjuk mer än 14 dagar. Anders morbror skall vid betänkandet af detta hafva förlorat en stor del af sitt muntra lynne. — Jöns eller Anders äro icke komna än, jag vet icke när de komma. Må väl! önskar

din tillgifne bror

P. Wiberg

Lund den 10 Februari 1863.

Broder!

Jag fick bref från Jöns att jag måste infinna mig till bevaringsmönstring den 30 dennes. Det kan icke undvikas. Jag har derföre beslutat att resa hem den 29 dennes och öfvervara mönstringen och sedan den 1 April resa hit igen.

Du vet utan tvifvel, att det gick mycket bra för Martin, då han den 8 dennes förevisade räknemaschinerna för Kejsaren. Du har väl reda på, att Kejsaren utnämnde honom till riddare af franska hederslegionen. Strax efter han hade varit hos Kejsaren började underhandlingar om tabellaffären på flera håll, och han skref till Angeldorff, att det skulle säkert vara slut på 14 dar, och då skulle han komma hem. Han hade aldrig känt hemlängtan så starkt som nu.

Din tillgifne bror

P. Wiberg

Lund den 20 Mars —63.

Broder!

Våra tabellarbeten gå, som du märker, sakta, och man kan just icke fordra, att så kolossala arbeten, som dessa verkliga äro, skola kunna utföras i en hast. Wi ha nu emellertid de så kallade numerär Logarithm helt och hållet färdiga och räntetabellerna i det allra närmsta; återstår således den trigonometriska delen af logarithmtabellerna. Jag kan icke med säkerhet säga hur snart allt kan vara färdigt, men tror icke att det dröjer långt öfver jul. Du vet väl reda på att vi göra clichéerna af koppar. En tysk, Hebel, som förestår Berlings stilgjuteri, lärde oss den konsten. Jag såg blott på honom ett par gånger, när han sysselsatte sig med sådant arbete, och sedan har det varit på min lott att galvanisera clichéerna tills nu Anders (han har varit här sedan ett par månader) har öfvertagit det. Boktryckare Berling, Martins gamle afundsman, uppskrämde bolagsmännen med att vi icke skulle kunna galvanisera en enda plåt, och tillade, att ingen i Sverige kunde galvanisera stereotypplåtar utom han (Berling) och Norstedt et söner i Stockholm. Directionen var riktigt bekymrad, hvar och en trodde att en sådan man som Berling väl förstod den saken. När emellertid Berling på den följande bolagsstämman fick se några af våra galvaniserade plåtar och proftrycket, blef han så flat, att han icke sade ett enda ord hela tiden. Emellertid kan Berling ännu inte med tålmod höra, att arbetet går bra; då för en kort tid sedan Martin för bolagsmännen uppgaf, hur många plåtar vi hade färdiga, tyckte Berling att det var för många, och sade att det var omöjligt, att vi kunde ha så många färdiga, det var icke annat än lögn. Professor Möller kom då hit och räknade plåtarna och fann Martins uppgifter riktiga. Möller var sedan hos Berling och beslog honom sjelf med lögn; Berling har således ingenting vunnit på sitt förtal, som vid en bolagsstämma höll på att sätta Martin flugor i hufvudet — nog om den göken, han kan nu ingenting göra. Jag skickar dig här ett blad af ett profaftryck; det kan ju icke en gång klandras, ännu mindre kasseras. Du ser att trycket har suddat litet i kanten, men det kommer icke att suddas i tabellerna. Jöns är hemrest, han söker sig en kontrollörsplats och får en sådan också, åtminstone andra månaden.

På mig ligger en tung del utaf arbetet, uträkningen, så att jag kan säga, att jag icke har ledigt ett ögonblick. Du har kanhända icke sett den nya maskinen, som räknar intresse-tabeller. Den går långsammare och mycket tyngre än den första, men den räknar också med fyra differenser, då den gamla räknar med blott en differens. —

Jag får höra en och annan gammal nyhet i synnerhet af Nils, då han kommer hit. Jag har sålunda hört talas om att en af dina söner har hållit på att drunkna, men att en annan (af dina söner — så uppfattade jag det —) med stor själsnärvaro räddade honom.

Skulle du inte kunna skicka mig ett portrait af din fru och af dig sjelf enligt löfte. Har du portraiter af barnen, så vore äfven de välkomna, men jag vill inte begära för mycket. Jag ämnar låta portratera mig innan jul och skall då skicka dig ett sådant i den händelse du vill ha något. —

Martins stenhuggningsmaskin kommer att gå utmärkt bra; M. försökte honom för några dagar sedan. — Jag kan helsa från Martin och Anders.

Din tillgifne bror

P. Wiberg

Lund den 6 (ungef.) October 1864.

Broder!

Tack för kortet. Hammar tyckte, att din Frus porträtt var temligen lyckadt. — Anders och jag ämna resa hem till Jul. — Jöns blef kontrollör på 6 veckor. Hans adress: Christianstad, Efveröd, Lyngby. Han blir förmodligen också hemma i Jul. — Jag arbetar nu för tiden som en häst; jag sitter uppe till klockan 12 om nätterna, och är rent uttröttad af maskinen, som går så tungt. Till Jul hoppas jag ha de egentliga Logarithmerna räknade. Återstår således då blott differenser och en del annat smått.

I hast.

din tillgifne bror

P. W.

Lund den 6 (tror jag) December 1864.

Broder!

Hvad den gemena satiren om cigarrmaskinen angår, så hade M. reda på den. Kockum har icke köpt cigarrmaskinen av det enkla skäl, att den ännu icke är färdig. Det är dessutom visst icke afgjort, att Kockum skall köpa den, äfven om den blir aldrig så bra. Den blir troligtvis färdig i nästa vecka. Jag vet icke när tabellarbetena bli färdiga. Det kommer troligtvis att dröja åtminstone till midsommar, oaktadt Kockum har lofvat att betala 15 Rmt för hvarje dag, från den dag de blifva färdiga och till midsommar. — Hvad hemmet angår, så vet du väl, att Rignell låtit utmäta hela fars hemman för sin fordran, mellan 5 och 600 Rmt. Jag tror icke att M. kan skaffa några pengar till far, ty han har fullt upp att göra med sina egna affärer. Lyckas icke cigarrmaskinen bra, så kan han omöjligen lemna något åt far. För min del tror jag icke, att man kan vara säker på att cigarrmaskinen skall lyckas; jag tycker icke riktigt om sjelfva sättet på hvilket den skall göra cigarrerna. — Wid nästa Fysiologiska sammanträde tänker jag att professor Möller kommer att uppvisa en af våra logarithmiska plåtar. — Knutsons Gård här i Lund är såld på utmätningssauktion för 18,000 Rmt. Tenngjutare Werrenradt köpte den. Ibland dem som komma att förlora på Knutson är Martin, som kommer att förlora

ungefär 8,000 Rmt. Summan är vacker, men att förlora den på en sådan person som Knutson är ännu vackrare. Far hade af en sådan summa varit i det närmaste skuldfri.

Wi ha tungt arbete om dagen och det lider långt in på qvällen, jag får sluta nu.

Din tillgifne bror

P. W.

Lund den 15 April 1865.

P. S. Jag kan helsa från Jöns och Anders.

Densamme.

Broder!

Jag kan hälsa hemifrån. Far och mor kommo till Lund den 1:ste Maj. De voro här blott ett par dagar. Visserligen hade de icke haft någonting emot på att stanna här längre, men vårt studentrum hade så små bekvämligheter att bjuda på, att Lund icke kunde vara någonting särdeles lockande för dem. Martin bjöd dem på middag. Han har icke ännu sin cigarrmaschin färdig, och icke vet jag när eller om den blir det. Tabellarbetet ha vi väl snart färdigt, men det torde bli en icke så liten del att göra om, så att jag anser, att minst två månader gå åt för att få det alldeles komplett. — Jöns ämnar gå in vid jernbanan och är redan inskrifven som elev. Han är för närvarande i Sandsjö för att der genomgå kursen för elever, men han ämnade, när han reste härifrån, resa till Malmö den 26 Juni för att försöka taga examen. Jag tror dock knappast att han lyckas i det, enär det anses gå tre månader åt för den examen, och han den 26:te knappt varit elev en månad. — Jag kan hälsa från Anders.

Din tillgifne bror

P. W—g.

Lund den 20 juni 1865.

P. S. I dag är Anders morbrors son Pehr rest till Amerika.

Broder!

Af ditt sista bref ser jag, att jag icke kan ha något hopp om att få mantalsskrifvare-platsen. För det första har jag aldrig haft något demissionsbetyg (kan således icke få sådant af annan person än Nils eller Jöns); ej heller kan jag ha hopp om att nu få betyg af de särskilda personer för hvilka jag haft lektioner, emedan de troligen icke äro i Lund. Dessutom har jag blott haft lektioner för "oskylda" personer i: Lefvande språk, Theologie och Kyrkohistoria samt Philosophie (dessa ämnen var jag fullt färdig i), de andra har jag läst för Jöns och på egen hand. För det andra fick jag ditt bref först för ett par dagar sedan och skulle icke hinna utträtta allt nödigt förrän för sent.

Jag har skrivit till Martin i dag för att höra efter, om han nödvändigtvis behöfver mig mera för tabellarbetet. I sådant fall får jag hjälpa

honom ännu en "kort" tid. Jag frågte äfven Martin, om han hört efter plats för mig. Blir ingen annan utväg, så får jag begagna mig af ditt tillbud att komma till Göteborg. Jag vill i alla fall helst till en stor stad, ty der finnas många utvägar, och jag vågar hoppas, att det skall gå bra, då jag blir känd. Jag läser en del här hemma, som väl kan komma mig tillgodo.

För tobaken har här blott bjudits 3 Rmt. och derunder, och Lars har icke kunnat få sin såld för det ännu. — Det är qväll nu. Helsa alla derhemma från

Din tillgifne bror

P. Wiberg

Wiby den 25 September 1866.

Broder!

Jag fick i dag bref från Anders och ser deri, att du genom honom bjudit mig till Göteborg i jul. Jag skulle ingenting hellre än kommit, om jag kunnat. Det är just icke pengar som gör, att jag ej kan komma (ehuru det komme att kosta minst 25 Rmt), utan tabellarbetet. Jag gör visserligen icke mycket sjelf, men min närvaro är ständigt nödvändig. Norstedts göra ingenting förrän jag skrifvit eller åtminstone sagt hvad de skola göra vid hvarje plåt. Dertill kommer, att arbetet hitintills gått mycket långsamt (dels ha de bråttom till jul, dels äro förberedelserna alltid besvärliga), men genast efter juldagarna skola de på fullaste allvar taga ihop med det. Jag kunde därför omöjligen dröja i Göteborg mer än två eller tre dagar, såvida icke arbetet skulle afstanna, hvilket jag icke vågar låta ske. Direktionen är orolig öfver arbetet, därför gör jag väl klokt i att icke föranleda något uppskof. Jag får nöja mig med att vara här i jul och anse juldagen för "den 25:te december". Jag får emellertid uttrycka min tacksamhet för bjudningen. Anders berättar, att ni skickat en del julklappar hem till Viby. Säkerligen blifva de emottagna med förtjusning äfven om obetydliga. Förra julen skickade Martin hem litet med mig. Det gjorde sinnena betydligt gladare, och det för hela julen. De kunna nog behöfva julklappar nu, ty det skulle väl eljest blifva en ovanligt tråkig jul nu då ingen af deras många söner kommer hem. Jag fick bref från Löfvall för en tid sedan. Han skref att han "möjligen" (hvilket jag öfversätter med troligen) reser till Viby d. v. s. vårt några dagar i jul. Jag slutar nu med att önska er samtligen en lycklig jul. Helsa fru och barn från

din tillgifne bror

P. Wiberg

Stockholm den 19 December 1866.

Broder!

Jag har varit hemma nu nära 14 dagar. Enligt Lars har Martin skrifvit till dig, att han ämnade resa till Paris, men när visste icke Lars. Du skulle väl ha erhållit den underrättelsen ungefär då jag reste från Lund. M. har icke nämnt ett ord derom för mig, och jag anser, att han skrifvit det på temligen lösa grunder. De pjeser, med hvilka han kunde ämna resa dit, voro vid min afresa icke färdiga. Brossen hade ett par dagar förut försökts

på icke lastade vagnar, enligt M. med fullkomligt godt resultat. Återstår då att få veta hur den artar sig för lastade vagnar. Hans andra "maschin" var afsedd att mäta den väglängd hvarje jernbanvagn tillryggalägger. En sådan maschin var redan uppfunnen af en tjensteman vid Helsingborgs-jernvägen, Himmelman, men den blir icke antagen i Sverige, emedan den visar ett för sammansatt resultat. Den eger nämligen tvenne visare, hvilka komma att peka på hvar sitt tal. De utpekta talen måste multipliceras med hvarandra, den produkten åter multipliceras med hjulets peripheri och allt detta divideras med 36,000 för att få det i mil. Martins skulle vara sådan, att resultatet färdigt skulle aftryckas i en papperslapp. Jag känner icke riktigt dess konstruktion. Himmelman var hos Martin och föreslog, att de skulle dela hvad de fick för dem (maschinerna). Han sade sig hafva från England blifvit erbjuden 70,000 Rmt. Martin sade mig, att om han skulle gå in på delning, så fick Himmelman icke hälften.

Du har väl icke ännu hört af någon lämplig plats för mig. Jag kommer att resa till Lund och bli kvar der. Min adress är t. v. Viby. Nyheter får jag berätta en annan gång. "Jeppa nätter" är död i dessa dagar. — Jag kan helsa er alla från alla här hemma.

Din tillgifne bror

P. Wiberg

Wiby den 24 Augusti 1866.

Broder!

Som jag nu snart är fri från Stockholm och då så fort som möjligt behöfde någon stadigvarande plats, så vill jag nu fråga dig, hvad du i den vägen kan göra. Jag ämnar ej bli kvar här längre än till omkring den 18 April. Till den tiden skall jag göra undan det af tabellarbetet, hvartill jag är nödvändig; sedan kunna de taga någon annan. Det går ganska sakta med arbetet tillfölje deraf, att Norstedts ha så mycket annat att göra. Men hvad de göra blir dock bra.

Skall Nils ännu behöva vara kvar i Landskrona, der nästan inga extra inkomster kunna påräknas? Jöns är väl den som bäst reder sig af oss alla bröder, ehuru hans sparsamhet icke uppgår till tionde delen af min, det må Gud veta. Hemifrån har jag hört, att han är Ingeniör sedan jul, men jag vet ej om det är sant. Det har dock gått bra för honom vid jernvägen.

Finner Anders sig i sin ställning nu och hvad utsigter har han? Att ställa upp egen handel är naturligtvis icke lätt för en som ingenting eger. Han får kamma upp sina svarta polisonger och gifta sig rik. — Jag har för icke så lång tid sedan haft bref från Wiby. Ossa Åke är död nu, "ossa han ä osså, o ja mi! är Släbo-Nilsen också gången till sina fäder, men ja mi sju kognade 'ke kru Nilsen till ändå han varit bra klen". — Skola Lars och Anna flytta till Göteborg till våren? Hur är det med dina byggnadsföretag? Jag hoppas du svarar så fort som möjligt. Angående plats för mig vet du väl, att jag ej kan vara så pretentiös. Helsa alla från

din tillgifne bror

P. Wiberg

Stockholm den 21 Mars 1867.

Adr. Stora Wattugatan n:r 10.

HULDA ALFHILD NANNA WIBERG

född den 8 november 1874 i Göteborg

död den 15 maj 1939

Föräldrar: Pehr Wiberg och Hulda Sofia Möller.

Gift med

CARL-OLOF RHODIN

född den 13 maj 1878 å Lysegårdens egendom i Romelanda socken

död den 26 september 1924

son till Thure Axel Constantin Rhodin, född den 11 maj 1847 och död
den 24 april 1888 och hans hustru Hanna Stenhoff, född den 28 maj
1850 och död den 5 december 1942.

Barn:

Carl Axel Bengt Alvar född den 10 september 1907

Folke Hilding „ „ 13 november 1908

Carl-Olof Rhodin, handlande.

CARL-OLOF RHODIN

NANNA WIBERG

CARL AXEL BENGT ALVAR RHODIN

född den 10 september 1907

Föräldrar: Hulda Alfild Nanna Wiberg och Carl-Olof Rhodin.

Gift den 27 maj 1936 med

BLEND A JOSEFINA PETTERSSON

född den 3 februari 1902

dotter till snickaren Johannes Pettersson, född den 8 maj 1857, död den 4 mars 1926, samt hans hustru Davida Eriksson, född den 21 november 1861.

Barn:

Alva **Birgitta** född den 23 september 1939.

Alvar Rhodin, 6-klassigt läroverk, sedan den 30 april 1925 kassör vid Tage Wiberg A.B. i Göteborg.

ALVAR RHODIN

BLEND A RHODIN

BIRGITTA RHODIN

FOLKE HILDING RHODIN

född den 13 november 1908

Föräldrar: Hulda Alfhild Nanna Wiberg och Carl-Olof Rhodin.

Gift med

ALICE EMY AUGUSTA THORÉN

född den 11 april 1913

dotter till byggmästaren Johan Alfred Thorén, född den 1 juni 1884 och
hans hustru Alma Kristina Olsson, född den 27 januari 1881, Säffle.

Barn:

Siv Margareta född den 2 mars 1940.

Folke Rhodin, bilreparatör hos Philipsons Bilaktiebolag i Göteborg.

FOLKE OCH ALICE RHODIN

PÄR-ELOF WIBERG

född den 9 augusti 1878 i Göteborg

Föräldrar: Pehr Wiberg och Hulda Sofia Möller.

Efter avslutade skolstudier erhöll Pär-Elof Wiberg vid 21 års ålder anställning i Brand- och Lifförsäkringsaktiebolaget Svea i Göteborg, vilken befattning han innehade i fyrtio år. Han har studerat försäkrings- teknik i Tyskland och Österrike och idkat språkstudier i Tyskland, Frankrike och Ryssland. Pär-Elof Wiberg har under några år varit ordförande i Göteborgs kontoristförenings franska språkklubb och har livligt deltagit i föreningslivet i Göteborg.

PÄR ELOF WIBERG

ELNA HILDIGUN ALVA WIBERG

född den 25 mars 1880 i Göteborg

död den 12 december 1933 i Göteborg

Föräldrar: Pehr Wiberg och Hulda Sofia Möller.

Alva Wiberg reste vid 18 års ålder till Amerika för att besöka fadern. Efter sex år återvände hon till Sverige, där hon i Göteborg övertog en kortvaruaffär, vilken hon innehade till sin död.

ALVA WIBERG

EINAR HILDING WIBERG

född den 8 februari 1882 i Göteborg

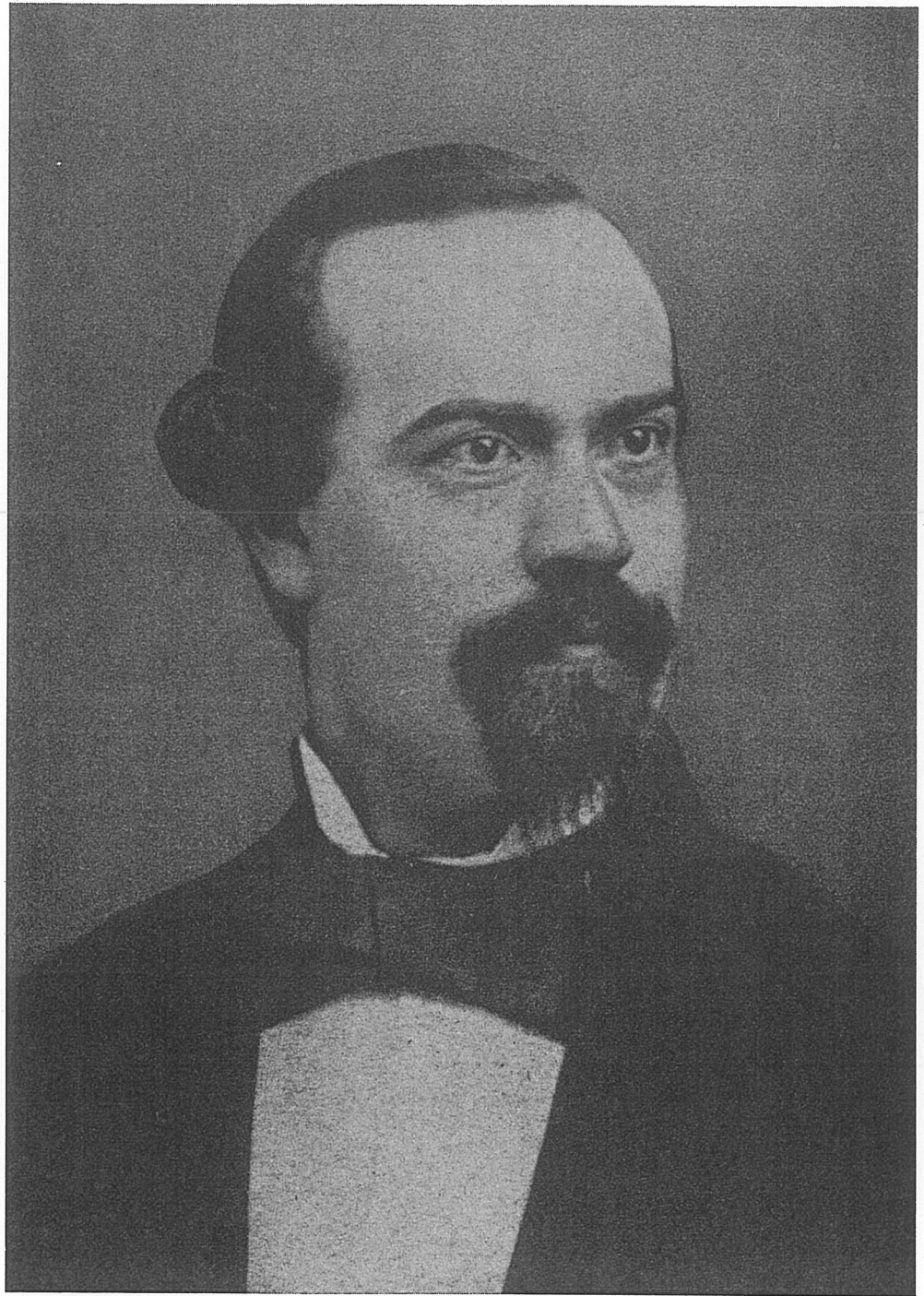
död den 3 juli 1940 i Göteborg

Föräldrar: Pehr Wiberg och Hulda Sofia Möller.

Einar Wiberg var i femton års tid bokförare vid Göteborgs Lithografiska Aktiebolag, varefter han övergick till liknande anställning hos firma Bror Albrektsson i Göteborg. Han hade liksom så många av Ola Jeppssons och Elna Trulsdotters efterkommande utpräglade matematiska anlag.

EINAR WIBERG

ANDERS WIBERG